

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

4/2006

Dobrodružstvo s Ježišom nielen v Austrálii

Skutočný príbeh [4,5]

5 V k víťazstvu

nová kniha od Petra Čuríka [2,8,9]

Kresťanskí lídri z 20-tich krajín Európy

Reportáž a rozhovor [6,7]

Misia v Srbsku

Reportáž [14-16]

168 strán, mäkká väzba, 14 x 21 cm

Cena: 195,-Sk
Už v predaji!

Pri objednávke knihy
do 24. 11. 2006
vám knihu pošleme

za 169,-Sk

Peter Čuřík **5 V k víťazstvu**

VÍZIA VÁŠEŇ VIERA
VZŤAHY VYTRVALOSŤ

Ľudia hľadajú väčšinou *päť P*. Táto kniha ti však ponúka *päť V*, ktoré ťa privedú k víťazstvu: víziu, vášeň, vieru, vzťahy, vytrvalosť. *Päť V k víťazstvu* ťa bude pútavým spôsobom sprevádzať životmi slávnych a úspešných ľudí zo súčasnosti, nedávnej minulosti alebo biblickej histórie. Bude pre teba vynikajúcim zdrojom povzbudenie a múdrosti v oblasti vzťahov, podnikania alebo duchovnej služby. Tu sú niektoré z otázok, na ktoré v knihe nájdeš odpovede:

Ako nájsť víziu pre svoj život?
Ako sa vysporiadať s minulosťou?
Prečo sa úspešní stali úspešnými?
Ako si vyberať spolupracovníkov?

Je nepochybné, že kázne Peťa Čuříka oslovujú množstvo ľudí v tejto krajine, a Božie uschopnenie podávať duchovné pravdy je cítiť aj pri čítaní *5 V k víťazstvu*. V neposlednom rade som veľmi rád, že kniha pochádza od slovenského autora.

Miro Tóth, líder kapely Tretí deň a pastor mládeže AC

Autor knihy nás v tejto burcujúcej publikácii pozýva na dobrodružnú cestu viery v Boha a ukazuje nám, ako zasiahnuť svet tým, že budeme žiť výnimočne. Vrelo vám túto knihu odporúčam.

Ivan Zuštiak, vedúci Jednoty bratskej na Slovensku

OBSAH

skutočný príbeh

- Dobrodružstvo s Ježišom nielen v Austrálii

str. 4-5

reportáž

- Kresťanskí lídri z dvadsiatich krajín Európy

str. 6-7

nová kniha

- Peter Čurič, úryvok z knihy 5 V k víťazstvu

str. 8-9

správy zo sveta

- Moslimovia v Etiópii sa obracajú ku Kristovi

str. 10

správy z Izraela

- Izrael je obklopený jednotkami, ktoré sa pripravujú na vojnu

str. 11

nová kniha

- Martin Hunčár, Ako Janko Oriušok porazil draka

str. 12-13

misia

- Misia v Srbsku: „Dobro došli!“

str. 14-15-16

skutočný príbeh

- Zaopatrenie v pravý čas

str. 17

inzercia

- Objednajte si kázania na audiokazetách

str. 18

fotogaléria

- Misia v Srbsku

str. 19

Inzercia novej knihy

- Martin Hunčár Ako Janko Oriušok porazil draka

str. 20

Povolaní práve pre tento čas!

Ani sme sa nenazdali a blíží sa záver tohto roku.

Ako vždy, naše vydavateľstvo pre vás pripravilo niekoľko noviniek: Prvou je znovuvydanie veľmi úspešnej kresťanskej rozprávky *Ako Janko Oriušok porazil draka* od Martina Hunčára, tentoraz však s úplne novými, plnofarebnými ilustráciami. Druhou knihou je *5 V k víťazstvu: vízia, vášeň, viera, vzťahy, vytrvalosť*, ktorú som napísal ja. Všetci túžime po víťaznom živote, len často nevieme, ako na to. Táto kniha síce nie je dokonalým a ľahkým návodom na úspech, pevne však verím, že v nej nájdete mnoho inšpirácie.

Po prvom úspešnom CD chvál *Náš Boh je mocný*, ktoré vyšlo v roku 2005, sa v našom strede znova „narodili“ nové piesne. Dlhšie sme zvažovali, či opäť vydáme CD. Nakoniec nový album s veľkou radosťou vydávame a veríme, že pri počúvaní či spievaní piesní z nového CD *Tak ako rosa*, prežijete občerstvenie a získate novú smelosť vstupovať pred Boží trón.

V časopise sa dočítate aj o univerzitnom kurze pre európskych pastorov. Všetko to prepuklo 17. októbra a bolo to nádherné. Prvého deväťdňového modulu sa zúčastnilo 85 pastorov z dvadsiatich krajín Európy. Aj keď je s organizáciou kurzu spojených nemalo starostí, sme veľmi šťastní, že sme sa odvážili vykročiť do tejto novej oblasti. Myslím si, že to môžeme považovať aj za naplnenie prorockého slova, ktoré sme prijali v októbri 2005 cez pastora Salmonssona o Rechobóte (Boh nám upriestraní, 1Moj 26:22).

Po mnohých rokoch náš národ navštívil pastor Ulf Ekman. Otvoril pastorský kurz a večer mal jedno zhromaždenie v Brne. S pastormom Ulfom plánujeme usporiadať minimálne dve večerné zhromaždenia v Bratislave v máji

2007. Už vopred vás na ne vrelo pozývame, o všetkých podrobnostiach sa dozviete na našej webovej stránke. Mal som to privilegium spoznať pastora Ulfa počas jeho návštevy bližšie. Musím priznať, že som bol nadšený. Myslím si, že som stretol človeka, ktorý chodí s Bohom a žije svoj život naplno pre Ježiša a pre ľudí. Bolo to veľmi osviežujúce stretnutie – už teraz sa teším na máj 2007.

Boh ešte stále intenzívne pracuje na svojej cirkvi. V poslednom období ku mne veľmi prehovára kniha Ester. Určitým spôsobom je Ester predobrazom cirkvi a aj každého z nás. Bola prostým židovským dievčaťom, narodená v multinárodnom impériu tých čias, v Perzskej ríši. V dejinách Izraela, a koniec-koncov aj v dejinách spasenia, však zohrala veľmi dôležitú úlohu. Presne ako to hovoria tie slávne slová zo štvrtej kapitoly knihy Ester: „*A ktovie, či práve pre čas, ako je toto, neprišla si ku kráľovstvu?*“ Ester nakoniec stála v pozícii authority a dokázala zabrániť šíalenému Hámanovmu plánu vyvraždiť všetkých Židov. Aj my musíme stáť v pozícii duchovnej authority a mariť skutky diabla. Verím, že Boh nás povolal práve do tejto temnej doby, a že nás vybavil všetkým potrebným k tomu, aby sme uspeli. Boh nás pozdvihol z ničoho, aby sme mohli v jeho autorite brániť pravdu, zvestovať evanjelium, obhajovať slabých a presadzovať právo Izraela a jeho ľudu na dôstojnú existenciu. Nech nám v tom Boh pomáha.

pastor Peter Čurič

pastor Peter Čurič

Dobrodružstvo s Ježišom nielen v Austrálii

Roland a Renátka Kissovci

ROLAND

Narodil som sa v tradičnej katolíckej rodine, kde sa chodievalo do kostola jeden až dvakrát do roka. Mama ma vychovala k liberálnemu postoju k viere. Povedala mi, nech si sám vyberiem, ktorou cestou chcem ísť. Otec mi takisto dal slobodnú vôľu. Ja som sa teda vybral cestou sveta a všetkého, čo s tým súviselo. Alkohol, cigarety, zábavy atď. Keď som bol na strednej škole, bol som pod prísny dohľadom mojej mamy, takže som nemal veľa príležitostí sa „prejaviť“. Stal som presvedčeným ateistom. Všade som hlásal, že verím len tomu, čo vidím a čoho sa môžem dotknúť, a že sa môžem spoľahnúť iba na seba. Vo svojej prvej práci som pracoval s kolegyňou, ktorá bola silne veriaca a zopárkrát som sa s ňou kvôli viere pohádal. Vysmieval som sa ľuďom, ktorí verili v existenciu Boha. Pre mňa to bolo neprijateľné. Môj život iba odzrkadľoval „hlbku“ mojej viery, ktorú som meral množstvom vypitého alkoholu, vyfajčených cigariet, či počtom voľných známostí.

Zoznámenie s Renátkou

Jedného dňa som však dospel k záveru, že niečo sa musí zmeniť. Mal som 23 rokov a začal som uvažovať, že sa musím usadiť, nájsť si partnerku a začať normálny život. Krátko nato som sa zoznámil s Renátkou, mojou budúcou manželkou. Ona v tom čase vôbec netúžila po vzťahu, ale ja som mal na to iný názor. Vedel som, že ona je tá pravá. Od zoznámenia s Renátkou sa môj postoj k partnerským vzťahom ako takým radikálne zmenil. Po štvorročnej známosti sme sa chceli zobrať. Svadbu sme chceli mať v katolíckom kostole, ale bol v tom háčik. Ja som nemal ani birmovku a ani prvé sväté prijímanie, čo bolo podmienkou pre sobáš v katolíckom kostole. Pre mňa, ako ateistu, to bol šok, ale moja láska k Renátke bola väčšia. Teraz, s odstupom času, vidím,

že Boh starostlivo naplánoval celý scenár do najmenších detailov. A tak som začal chodiť na hodiny katechizmu, kde som sa učil základom kresťanskej viery. Začal som poznávať Boha. Úspešne som splnil všetky podmienky pre sobáš v kostole a krátko nato sme si s Renátkou povedali svoje „áno“ pred Bohom v kostole.

Pre mňa to bol zvláštny pocit považovať sa za kresťana. S Renátkou sme takmer pravidelne chodievali v nedeľu do kostola, v ktorom sme sa zosobášili. Po niekoľkých rokoch chodenia na omše som si začal vo vnútri hovoriť, že tu predsa musí byť niečo viac ako iba toto, nejaká iná dimenzia vzťahu s Bohom. Nenaplnilo nás to, a tak sme začali hľadať. Poviem vám, že sme vyskúšali zopár meditačných praktík, ale bezvýsledne. To prázdno bolo stále tam. V tom čase sme sa s Renátkou rozhodli, že sa odsťahujeme do Austrálie. Prvý pokus nám nevyšiel, ale nevzdali sme sa a vytrvali sme v boji za naplnenie nášho sna. Renátka si zatiaľ

našla prácu vo svojom odbore ako vedecký pracovník v genetike, ja som pracoval ako IT manažér vo veľkej štátnej organizácii.

Kolegyňa, ktorej sa dalo dôverovať

Po čase sa Renátka zoznámila s dievčinou, ktorá robila v tej istej budove ako ona, ale na inom oddelení. Mne povedala, že je úplne iná ako ostatní a vedela, že sa jej môže zdôveriť. Moja manželka mala obavy o našu budúcnosť, lebo v tom čase sme plánovali odchod do Austrálie. Kolegyňa ju len trpezlivo počúvala a spýtala sa jej, či sa chce stále takto trápiť. Renátka hľadala v tom čase silnú oporu a povedala, že nie a kolegyňa jej začala hovoriť o Ježišovi a spýtala sa jej, či chce byť spasená. Renátka neváhala a spolu s ňou sa pomodlila modlitbu spasenia. Pár týždňov na to, jedného zimného večera v petržalskom byte, sa ma Renátka krátko pred spaním s nadšeným hlasom spýtala, či chcem byť spasený tak ako ona. Vidiac jej nadšenie som odpovedal, že prečo nie.

Neboli v tom žiadne emócie, iba som sa rozhodol, že chcem byť spasený, lebo som videl Renátkinu radosť a to mi stačilo. A tak som bol spasený.

Od toho času sa veci začali odvíjať iným (lepším) smerom. Vo februári 2001 sme začali navštevovať kresťanský zbor Slovo života a v tom istom mesiaci sme dostali víza do Austrálie. Získali sme zopár dobrých priateľov v zbore, ale vedeli sme že o pár mesiacov odchádzame. Na jednej strane sme boli trochu smutní, že sa čoskoro rozlúčime, ale na druhej sme sa tešili na nové dobrodružstvo v ďalekej Austrálii. Mali sme informácie od našich pastorov o zbore Hillsong v Sydney, takže nám bolo jasné, kam budeme chodiť.

Podarilo sa nám veľmi výhodne predať byt, auto a prípravy na odchod prebiehali v pokoji. Všetky veci úžasne zapadali do seba. Modlili sme sa za tú cestu na domácej skupine a za všetko okolo toho. Po krátkej rozlúčke s blízkymi a priateľmi sme nastúpili do lietadla, smer Sydney, Austrália.

Kresťanský zbor Hillsong v Austrálii

Naše prvé stretnutie s Hillsongom bolo vysoko nad naše očakávanie. Nikdy predtým sme neboli v takom veľkom kresťanskom zbore. Postupne sme si uvedomili, aké požehnanie od Pána sme dostali, keď sme mohli byť aktívnou súčasťou niečoho tak veľkého. Mali sme tú česť slúžiť ako uvádzajúci na zhromaždeniach a konferenciách. Bola to pre nás veľká škola. Pán nás naučil mnohým veciam, menil naše postoje a hlavne vzťah s ním sa stále zlepšoval. Napriek výzvam, ktorým sme čelili počas nášho vyše štvorročného pobytu, Boh ostal vždy verný.

Posledný rok Pán vo mne robil veľké zmeny a začal ma pripravovať na veci, do ktorých ma povolal. Učil som sa nasledovať vedenie Ducha Svätého a vždy, keď som to urobil, bol som veľmi pozhnaný. Samozrejme, nevyhol som sa ani chybám, ale Boh nás cez všetko víťazne previedol. Koncom roku 2004 mi Pán skrze jedného brata povedal, že je čas ísť domov. Priznám sa, vôbec sa mi nechcelo, začalo sa nám práve dariť, ale na druhej strane som vedel, že má pre nás niečo lepšie. Bol to vnútorný zápas. Bol som tak úzko spätý s Hillsongom, že som odmietal akúkoľvek inú alternatívu.

Nakoniec som povedal, že idem a v tej chvíli ako keby niekto zdvihol vrece tehál z mojich pliec a cítil som nádherný pokoj. A tak, takmer presne o rok neskôr, sme nasadli do lietadla – smer Bratislava.

Opäť doma

Hľadal som Pánovu vôľu, kam nás chce zasadiť, ale odpoveď neprichádzala a ja som zneistel. Myslel som si, že mi to povie priamo a ja tam pôjdem. On však má mnoho ciest, ako to zjaviť. Keď sme išli s Renátkou do zboru Slovo života, silne som vnímal Pánovu prítomnosť a vedel som, že k nám hovorí. I napriek tomu som zaváhal, ale nakoniec sme sa rozhodli, že „zakotvíme“ v Slove života. Veci v našom živote sa začali diať v náš prospech, vedeli sme, že sme v Pánovej vôli. Začali sme chodiť na domácu skupinu a ja som si začal hľadať zamestnanie v odbore. Zapojil som sa do zborových aktivít a trávil čas s Pánom.

Obaja s Renátkou sme Pánovi veľmi vďační za to, že sme mohli byť v Austrálii, za všetko čím sme a čo máme ďakujeme iba Jemu, právom mu patrí a navždy bude patriť prvé miesto v našom živote.

RENÁTA

Podobne ako Roland, aj ja som vyrastala v tradičnej katolíckej rodine, kde sa chodilo do kostola občas v nedeľu a vo sviatky. Ako dieťa som absolvovala prvé sväté prijímanie, ale pre mňa to bola viac-menej formálna záležitosť, nebol tam osobný hlbší vzťah s Bohom. Tínedžerské roky som prežila ako väčšina svetských rovesníkov okolo mňa, t.j. na diskotékach, podnikoch, užívala som si život. Vždy som si zakladala na svojej nezávislosti, bola som na to zvyknutá ako jediné dieťa a tento individualistický postoj mi vyhovoval. Životného partnera som si neľadala, na to som bola príliš hrdá, čakala som, že si ma nájde sám.

Keď som stretla Rolanda, nebola som pripravená na vážny vzťah, preto nám to trvalo dobrých pár rokov, kým sme sa zobrali. Dnes sme spolu už vyše dvanásť rokov a môžem povedať, že náš vzťah úspešne prekonal vážne životné skúšky. Je len logické, že v manželstve som pokračovala v tradícii svojich

rodičov – nedeľné omše v kostole, sviatky a Vianoce. Napriek tomu sme hľadali niečo viac.

Niekedy v tom čase sme sa rozhodli dlhodobo odcestovať do zahraničia (Austrália). Bolo to veľké rozhodnutie a mala som obavy, ako to všetko dopadne. Vtedy som nastúpila do nového zamestnania, kde som sa zoznámila s jednou kolegyňou, ktorá bola úplne iná ako ostatní. Vyžarovala z nej radosť, pokoj, dobrá nálada a akosi som vnímala, že jej môžem dôverovať. Hovorila som jej o svojich obavách z nášho sťahovania do zahraničia. Pozorne ma vypočula a spýtala sa ma: „To sa chceš celý život takto trápiť?“ Samozrejme že som chcela žiť pokojný a radosný život, ale ešte nevedela som, ako sa mám svojich starostí zbaviť.

O pár mesiacov som práve vďaka tejto kolegyni dala život Pánovi. Onedlho som sa spýtala Rolanda, či by sa chcel spolu so mnou pomodliť modlitbu spasenia a on bez váhania súhlasil.

Návšteva zhromaždenia v Bratislave

Prijali sme pozvanie do kresťanského zboru, kde moja kolegyňa spievala v chváliacom tíme. Bol to pre mňa nevšedný zážitok, pretože dovtedy som nepoznala nič iného okrem tradičnej cirkvi. Zaujala ma hlavne tá radosť, s akou spievali. Spolu s Rolandom sme začali pravidelne chodiť do zboru Slovo života, kde sme mali spoločne aj vodný krst. Začali sme chodiť na domáce skupiny, ktoré boli pre nás veľkým poženianím a povzbudením.

Po štyroch mesiacoch v Slove života sme odcestovali do Austrálie. Pre mňa osobne bola Austrália úžasným poženianím. Vyše štyri roky sme boli aktívne zapojení do života v zbore Hillsong. Bolo to pre nás privilegium slúžiť v najväčšom kresťanskom zbore Austrálie. Veľa sme sa naučili a duchovne sme značne porástli. Spoločne sme absolvovali biblickú školu a naši sme si veľa blízkych priateľov.

Po návrate domov chceme čo najviac zúročiť všetko to, čo nás Pán naučil, naplniť vízie a sny, ktoré nosíme v našich srdciach. Som presvedčená, že na všetko je ten správny čas a že spolu s Pánom naplníme to, na čo sme boli povolani. ■

17. októbra 2006 sme s nadšením a očakávaním konečne slávnostne otvorili univerzitný kurz pre pastorov z Európy. V hoteli Eva vo Svätom Juri sa zišlo 85 pastorov a kresťanských lídrov z dvadsiatich krajín. Najviac boli zastúpení Slováci (sedemnásti) a Rusi, ale študentmi je aj veľa služobníkov evanjelia z Českej republiky, Poľska, Rakúska, Nemecka, Albánska, Moldavska, Grécka či Srbska. Na slávnostnom otvorení boli prítomní niekoľkí vzácní hostia ako Staffan Moebberg, dekan Biblickej školy Slova života v Uppsale a dekan všetkých pastorských kurzov, ktoré sa zatiaľ konali, Mats-Jon Ole, pastor a dlhoročný misionár v Baku v Azerbajdžane, Svante Rumar, univerzitný učiteľ z Uppsalu a, samozrejme, gestor univerzitného kurzu, zakladateľ a riaditeľ Univerzity Slovo života v Uppsale, pastor Ulf Ekman.

Pastor Ulf vyučoval prvé tri lekcie. Jeho úvodné slovo sa dotýkalo dôležitosti porozumenia sociálno-kultúrneho kontextu, v ktorom sa náš kontinent nachádza a s akými myšlienkovými prúdmi sa budeme stretávať. Jeho vyučovanie bolo veľmi vyvážené, na jednej strane varoval pred hrozbou sekularizácie, materializmu a individualizmu, na druhej strane kladol dôraz na moc evanjelia a križa Ježiša Krista.

Počas prvého deväťdňového modulu sme ešte absolvovali tri predmety: biblickú históriu so Svante Rumarom, M.Div,

vyučovanie Biblie s Dr. Paulom Burgom a dejiny ľudstva s Birgittou Anderssonovou. Podľa reakcií pastorov, s ktorými som sa rozprával, sú z kurzu nadšení. Vyučovania nám v mnohom otvárali oči. Učitelia podávali svoje predmety veľmi zaujímavo a historické fakty, kultúru západnej civilizácie, či filozofické prúdy dokázali spájať s relevantnými pohybmi a trendmi dnešnej spoločnosti. Niektoré pasáže Biblie sme začali vidieť v novom svetle, pretože sme ich vedeli oveľa lepšie zaradiť do historicko-náboženského kontextu daného obdobia.

Veľkým pozitívom kurzu je možnosť spoznávať európskych pastorov. Vytvárajú sa medzi nami kvalitné priateľstvá, ktoré pre našu budúcnosť môžu veľa znamenať. V nedelu bol voľný deň, a tak sme na našej bohoslužbe v Bratislave privítali 35 z týchto pastorov, pričom sme zabezpečovali simultánny preklad do angličtiny a nemčiny. Ohlasy pastorov boli veľmi pozitívne.

Ľudia z nášho zboru sa na tomto kurze podieľajú veľkou mierou a bez nich by sme to ani finančne, ani personálne nedokázali zvládnuť. S veľkým ohlasom sa stretli koláče a chlebičky, ktoré niekoľkokrát počas kurzu pripravili bratia a sestry z nášho zboru. Myslím si, že pred rokom alebo dvoma by sme akciu tohto rozmeru a v takejto kvalite nedokázali zorganizovať. Božie načasovanie je vždy správne.

Kresťanskí lídri z dvadsiatich krajín Európy Pastorský kurz vo Svätom Juri

Jedným z prednášajúcich na pastorskom kurze bol aj **Dr. Paul Burge**, misionár s bohatými skúsenosťami, pedagóg, učiteľ Biblie, pastor a univerzitný profesor, ktorého vám chceme predstaviť v rozhovore. Pochádza z Texasu a pred pár týždňami pribudla do jeho bohatého životopisu ďalšia kolonka – stal sa pastorom hispánskeho zboru na juhu Texasu. Dr. Burge učil na niekoľkých univerzitách v USA a stál tiež pri zrode kresťanskej univerzity Slovo života v Uppsale vo Švédsku. Okrem toho, že na nej prednášal, v rokoch 1996-1999 bol jej riaditeľom.

Na pastorskom kurze nás vyučoval predmet Vyučovanie Biblie. Lekcie, ktoré sme s týmto nádherným Božím služobníkom absolvovali, boli veľmi pútavé. Uprostred mnohých dôležitých informácií o správnom či nesprávnom spôsobe vyučovania jednotlivcov alebo skupín nám porozprával niekoľko nezabudnuteľných príbehov z jeho misijnej aj pedagogickej praxe. Svoje vyučovanie začal vyhlásením, že predmet, ktorý vyučuje, je dôležitý a že dúfa, že bude pre nás jeden z najzaujímavejších. Myslím, že sa nemýlil.

Dr. Burge, ako sa cítite na pastorskom kurze v strednej Európe?

Veľmi si pozvanie na tento kurz vážim. Mám možnosť prehovoriť k veľkému okruhu kazateľov a odovzdať im skúsenosti, ako majú kázať Božie slovo. Tento predmet som vyučoval na univerzitných kurzoch Slova života vo Švédsku, Nórsku, Rusku, Ukrajine, Singapore a teraz som v strednej Európe.

Myslím si, že hlad po Božom slove je tu rovnaký.

V porovnaní s nami ste už starší muž, máte 71 rokov. Čo by ste poradili mladým služobníkom evanjelia?

Myslím, že mladí služobníci sa musia naučiť dôverovať Pánovi. Potrebujú veriť za Božie vedenie, ochranu, zaopatrenie, musia vložiť svoju dôveru

do Božieho slova, za ktoré sa nikdy nesmú hanbiť. Pre prichádzajúcu generáciu mladých služobníkov nastala dosť ťažká doba, pretože na nich číha veľa pokušení. Je dôležité, aby sa mladý služobník dokázal obklopiť niekoľkými dôveryhodnými ľuďmi, pred ktorými môže byť vykazateľný, a ktorí by mali mať právo klásť mu akékoľvek otázky. Nie je nad dobrého priateľa, pred ktorým môžeš byť úplne otvorený.

Veľa ste slúžil na americkom kontinente, ale aj v Európe. Ako vidíte strednú a východnú Európu?

Komunizmus poznačil značnú časť tohto kontinentu, pričom mnohí sa stali jeho „otrokmi“. Prišli o duchovný rast, ale verím, že dnes sú už ľudia slobodnejší a očakávam nádhernú slobodu a veľké obživenie. Takisto verím v jednotu medzi pastormi, kedy jeden pastor dokáže podporiť druhého a pritom sa nebojí, že mu ukradne ovce.

Máte odborné vzdelanie v oblasti školstva. Ako sa pozeráte na kresťanské školy?

Podporujem ich, som ich advokátom a to z viacerých dôvodov. Sekulárne školy vo všeobecnosti dosť zlyhali a vykazujú pomerne slabú úroveň, akademickú i morálnu. Ale problém, ktorý mám s kresťanmi je, že dosť ľahkovážne vyberajú ľudí na post učiteľa, pričom nedávajú dostatočný dôraz na ich vzdelanie a pedagogické schopnosti. Je dobré, pokiaľ na svoje povolanie prešli kresťanskou prípravou, ale nemožno pritom zanedbať potrebu bežného

vzdelávanie. Inak sa nám – v porovnaní s iným typom škôl – nepodari dokázať, že sme lepší. Na prípravu kvalitných kresťanských pedagógov samozrejme potrebujeme kresťanské univerzity, ktorých je, žiaľ, zatiaľ veľmi málo.

Počuli sme, že ste boli misionárom v Guatemale...

Bol som riaditeľom biblickej školy, veľmi podobnej biblickej škole Slova života, ktorej hlavnou víziou bolo vychovať služobníkov evanjelia. Naši študenti boli jednoduchí Indiáni, ale nachádzali sa medzi nimi aj veľmi vzdelaní doktori. Skoro všetci boli neskúsení, ešte veľmi mladí. Učili sme ich slovám viery a vysielali ich na misiu. Hovorilo sa tam rôznymi jazykmi, situáciu sťažovalo to, že ľudia boli veľmi chudobní. V tom čase bola v krajine nestabilná politická situácia, zažívali sme pravidelné povodne, cesty boli často nezjazdné, problémy spôsobovali aj rôzne rebelantské skupiny či armáda – uprostred toho však Boh dával nádherné prebudenie. Ak ste videli video Transformation, tak my sme žili len dvadsať kilometrov od mesta Almalonga

(o ktorom sa v Transformation veľa hovorí, pozn. prekl.), kde sa asi 90 % populácie stalo kresťanmi. Postupne v meste zaznamenali obrovský progres v poľnohospodárstve a začali naozaj prosperovať. Zaujímavé je porovnanie s mestom Zunil, ktoré leží odtiaľ len asi desať kilometrov. Je to akoby hlavné mesto čarodejníctva v krajine, venujú sa tam rôznym kultom. Hoci sa tam majú ten istý typ pôdy a tie isté poveternostné podmienky, v Zunile je obrovská chudoba. Na tomto je jasne vidieť, aký rozvoj prináša kresťanská viera.

V Guatemale sme zakúsili aj rôzne zázraky, napríklad sme kázali slovo a výsledkom bolo uzdravenie zo slepoty... Raz sa mi stalo, že som končil zhromaždenie, a očakával ako sa toho veľa udeje, ale na moje prekvapenie sa neudialo nič. A zrazu, po chvíli, niekto začal sám od seba hovoriť v nových jazykoch, za ním ďalší, a potom zase ďalší, bolo to ako pri výrobe pukancov. Nielenže tá vlna zasiahla cirkevnú budovu, ľudia začali hovoriť v nových jazykoch aj na uliciach.

Ďakujem za rozhovor.

Ulf Ekman v Brne

Po mnohých rokoch sa pastor Ulf Ekman vrátil do Českej republiky, v ktorej v rokoch 1994-1998 fungovala biblická škola Slova života, ktorú absolvovalo spolu viac ako 700 študentov z mnohých európskych krajín.

Keďže akcia bola naplánovaná celkom nečakane a narýchlo, jediná sála, ktorá bola dostupná, bola kinosála *Scala*. Obávali sme sa, že bude praskať vo švíkoch a vôbec sme sa nemýlili. Ľudia obsadili každé voľné miesto, či na schodoch, okolo pódia alebo v predsalí.

Z nášho zboru sme vypravili jeden autobus a niekoľko áut. Na zhromaždení sa z celej Českej republiky i Slovenska stretlo mnoho „starých známych“ a nadšeným zvítaniam a rozhovorom nebolo konca. Je nádherné byť súčasťou Božej rodiny!

Kázané posolstvo bolo naozaj mocné. Téma bola veľmi jednoduchá, ale pritom taká dôležitá – posúďte sami: Duch Svätý. Pastor Ulf najprv vyučoval o osobe a pôsobení Ducha Svätého a potom s nami zdieľal niekoľko

fascinujúcich zážitkov s prácou Božieho Ducha v jeho živote a službe. CD z tejto bohoslužby si môžete objednať na našej adrese.

Božia prítomnosť potom naplnila celú sálu. Boli to nádherné okamihy. Na zhromaždenie sa dopredu ohlásil aj novinár z vplyvných českých novín, aby urobil zo zhromaždenia reportáž. Po skončení bohoslužby prišiel za pastorm brnenského zboru Slova života úplne dojatý a opakoval: „To bolo niečo nádherné, fantastické...“ Potom sa ospravedlnil, že nie je v stave, aby kládol otázky, že si to musí zrovnať v hlave, a že ich pošle mailom...

Keď budeme verne poznávať osobu a prácu Ducha Svätého, verím, že uvidíme oveľa viac ovocia a budeme omnoho efektívnejší v naplnení Veľkého poslania.

Stránku pripravil Peter Čurík

Peter Čuřík

5 V k víťazstvu

Úryvok z knihy

Ako budovať víťazný tím

Nestačí mať len správnu víziu, musíš sa vedieť obklopiť aj správnymi ľuďmi. Boh povoláva jednotlivcov, aby naplnili jeho plány, ale nikdy nikoho nepovolal, aby tie plány naplnil sám.

Vízia sa rodí v srdci jednotlivca. Výbor, rada starších alebo správna rada sú orgány, ktoré sú veľkým prínosom, pokiaľ fungujú správne. Ale nemajú kapacitu prijať víziu:

„A tam sa ukázalo Pavlovi cez noc videnie: Akýsi muž, Macedonec, stál, prosil ho a hovoril: Prejdi do Macedonie a pomôž nám! A ako videl videnie, hneď sme hľadali možnosť odísť do Macedonie, vyzrozumievajúc, že nás ta povolal Pán, aby sme im zvestovali evanjelium“ (Sk 16:9, 10).

Pavol so svojim tímom skúšal otvoriť novú prácu v oblasti Malej Ázie, vo Frýgii, Galatskej krajine, Mýzii a Bytínii. Nakoniec prišli bezradní do Troady, pretože ani na jednom z tých miest necítili Božie potvrdenie. V noci mal Pavol videnie, z ktorého okamžite vyzrozumeli, že majú ísť do Macedonie, čím sa prvýkrát v histórii dostalo evanjelium do Európy, ktorá sa potom na dlhé obdobie stala kolískou kresťanstva. Bolo to teda veľmi kľúčové rozhodnutie.

Všimnime si však, že videnie nedostal celý tím, ale Pavol. Vízia sa vždy rodí v srdci muža či ženy. Lukáš, ktorý je autorom knihy Skutkov apoštolov, bol tiež členom Pavlovho misijného tímu. Ešte raz si prečítajme jeho komentár k tejto udalosti: „A ako videl (Pavol) videnie, hneď sme (my) hľadali možnosť odísť do Macedonie, vyzrozumievajúc, že nás ta povolal Pán.“ Víziu dostal Pavol, ale ostatní v tíme, vrátane evanjelistu Lukáša, tú víziu prijali za svoju a stotožnili sa s ňou.

Tímová práca

Toto je kľúčové pre úspešné naplnenie vízie. Mať spolupracovníkov ako mal

Pavol, ktorí sa dokážu stotožniť s tvojou víziou a podporovať jej naplnenie. Neznamená to, že ľudia, ktorí sú okolo teba, musia ísť automaticky do všetkého, čo ti príde na um. Majú plné právo rozsudzovať a klásť otázky. Ak majú správne srdce a milujú ťa, ich otázky alebo námietky môžu byť vynikajúcou ochranou a môžu dokonca pomôcť lepšie doladiť vaše spoločné plány. Skutoční priatelia ti nepovedia len to, čo by si chcel počuť, ale aj to, čo potrebuješ počuť. Rozdiel je v tom, že si ťa stále vážia a chcú ti pomôcť, a nie potopiť ťa.

Tímová práca nesmierne znásobuje našu silu a vo veľkej miere zvyšuje pravdepodobnosť úspechu. Tento princíp sa objavuje už v 5. knihe Mojžišovej: „Jeden zaženie tisíc, dvaja desaťtisíc.“ Pri aritmetickom raste by dvaja mali zahnať dvetisíc. Ak však zaženie desaťtisíc, znamená to, že ich spoločné úsilie spôsobilo exponenciálny rast. Tom Worsham nádherným spôsobom ilustruje výhody tímovej spolupráce na príklade husí.

„Keď sleduješ ako krdeľ husí odlieta na zimu na juh a vidíš ich ako sú sformované do tvaru písmena V, možno ťa bude zaujímať, prečo letia práve v takejto formácii. Zistilo sa, že mávaním krídel každá hus vytvára podtlak, ktorý môže využívať ďalšia hus, ktorá letí tesne za ňou. Tým, že husi letia vo formácii tvaru V, celý krdeľ dokáže doletieť do vzdialenosti, ktorá je o 71 percent väčšia, ako keby husi leteli každá zvlášť.“

Keď hus vypadne z V formácie, okamžite zacíti odpor vzduchu a rýchlo sa vracia späť do krídel, aby mohla využívať výhodu podtlaku, ktorý vytvára hus pred ňou. Keď sa hus, ktorá je na čele a vedie celý krdeľ, unaví, zaradí sa do včeka a vpredu ju nahradí iná hus.

Husi, ktoré sú vzadu, gagogú, aby tak povzbudzovali tie, ktoré letia pred nimi, aby udržali rýchlosť.

Keď niektorá hus ochorie, alebo je zranená výstrelom z pušky a nevládze sa naďalej držať v krídli, dve zdravé husi vybočia z včeka a odprevadia hus k zemi, aby jej pomohli a chránili ju. Zostanú s chorou alebo zranenou husou až dokiaľ nevyzdravie a je schopná znova vzlietnuť, alebo zomrie. Husi sa potom snažia dosiahnuť svoj krdeľ alebo sa pripoja k inému. Ktokoľvek, kto vymyslel nadávku „hlúpa hus“ toho o husiach veľa nevedel.“

Zdá sa, že husi majú viac filipa ako mnohí z nás. Pri tímovej práci sa dostaneš v živote ďalej, než keby si zostal samotárom. Ak tomu rozumieš, nebudeš sa báť spolupráce a nevyskočíš z rozbehnutého vlaku pri prvom nedorozumení. Samotnému sa ti pôjde oveľa ťažšie.

Tímové vzťahy

Tímová práca by nikdy nemala zostať len v polohe formálnej a pracovnej. Medzi tebou a tvojimi spolupracovníkmi môžu vzniknúť pevné, harmonické vzťahy, ktoré vaše pracovné úsilie iba znásobia.

Pri vytváraní vzťahov si musíme dávať pozor na to, aby sme nestratili zdravý rešpekt voči svojim nadriadeným. To, že poznáš o trochu viac z ich súkromia a teda určite zbadáš v ich živote niekoľko slabostí, ťa nesmie viesť k tomu, aby si si ich zľahčil vo svojich očiach. Možno sa k nim po formálnej stránke ešte stále správaš rovnako, ale v tvojom vnútri sa niečo zmenilo. Do svojho srdca si zasadil semienko vzbury, ktorá v plnosti prepukne, keď sa ocitneš

v krízových životných situáciách. Na skrotenie svojich emócií alebo prúdu slov už väčšinou býva neskoro. Vzburá, bez ohľadu na to, či je skrytá alebo zjavná, je v Božích očiach rovnako ohavná ako okultizmus alebo modlárstvo (1Sam 15:23). Na túto tému ešte aspoň dve biblické napomenutia: „Pred skrušením ide pýcha a pred pádom povyšovanie sa ducha“ (Pr 16:18) a „Boh sa pyšným protiví, pokorným dáva milosť“ (1Pet 5:5b).

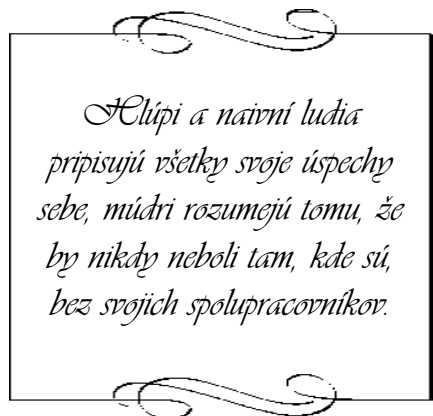
Legendárny Henry Ford pripisoval svojim spolupracovníkom takú dôležitosť, že o nich povedal: „Zbúrajte moje továrne, spál'te budovy, ale dajte mi späť mojich ľudí a ja to všetko znova postavím.“ Hlúpi a naivní ľudia pripisujú všetky svoje úspechy sebe, múdri rozumejú tomu, že by nikdy neboli tam, kde sú, bez svojich spolupracovníkov. Väčšina ľudí o ich existencii azda ani netuší, ale dobrý líder vie, že prispeli veľkou mierou k úspechu a oceňuje to. Skoro všetko, čo vieme, sme sa aj tak naučili od niekoho iného. „Ten, kto chodí s múdrymi, bude múdry; ale tomu, kto sa druží s bláznami, sa zle povodí“ (Pr 13:20). To je celkom pokorujúce poznanie.

Nikdy nepoužívaj ľudí na to, aby si si splnil svoje sny. Lídri s takýmto postojom sú sebeckí a po dosiahnutí svojich mét svojich spolupracovníkov „odhodí“ ako nepotrebných. Poslúžili ich zámerom a viac ich nepotrebnujú. To je odsúdeniahodné a spôsobuje to hlboké zranenia. Ak chceš byť dobrým lídrom s trvalým úspechom, váž si ľudí a miluj ich. Daj im pocítiť, že sú pre teba dôležití a že ti na nich naozaj záleží. Napoleón Bonaparte mal vo zvyku prechádzať sa medzi svojimi vojakmi krátko pred bitkou. Rozprával sa s radovými pešiakmi a je známe, že ich udivoval svojimi poznatkami o ich živote. Pýtal sa na ich deti, dedinu, z ktorej pochádzali, na zdravie ich manželky. Pamätal si až neuveriteľné podrobnosti. Niet divu, že jeho vojaci boli zaňho v bitke ochotní položiť život.

Jeden z najúspešnejších evanjelických pastorov ostatného obdobia, Rick Warren, napísal vo svojom bestselleri Cirkev s jasným cieľom, že si vždy dával veľmi dobrý pozor na to, aby si ľudí pamätal podľa mena. Hovorí, že aj keď mal v cirkvi tritisíc členov, ešte

stále si pamätal mená každého z nich. Ako cirkev ďalej rástla, už to prestal zvládať. Možno si povieš, že ten Warren musel mať na to špeciálne obdarovanie. On však hovorí, že je to otázka tréningu. Prečo je to také dôležité? Nie je nič trápnejšie, ako zoznamovať sa s tým istým človekom druhý či tretíkrát. Vysieláš tým signál, že ti vlastne na ňom až tak nezáleží, aj keď si pri prvom zoznamení mohol prejavovať všetky známky nadšenia.

Naopak, pokiaľ si jeho meno zapamätáš a pri druhom stretnutí ho oslovíš správne, bude vedieť, že si ho naozaj vážiš a asi na to nikdy nezabudne. Warren hovorí, že prvý dojem je dôležitý jednoducho preto, že na opravu prvého dojmu nemáš nikdy druhú šancu. Je dobré si tiež pripomenúť, že získať si dôveru človeka môže trvať roky, stratíť ju dokážeme oveľa rýchlejšie.

Niekedy robíme zásadnú chybu. Prejavujeme záujem a láskavosť všetkým naokolo, našim obchodným partnerom, dôležitým ľudom, ktorých stret'áme na banketoch, večierkoch, seminároch a konferenciách, ale k najbližším ľudom, ktorí dennodenne platia cenu za našu víziu, sa správame formálne alebo nezainteresovane. Ich priateľstvo a náklonnosť považujeme za samozrejmosť. Ale každý oheň, bez ohľadu na to, aký bol silný pri svojom založení, vyhasne, ak naň nebudeme prikladať. Pri všetkej práci, ktorú konáš vo svojom podnikaní alebo cirkevných aktivitách navonok, nezabúdaj na svoju rodinu, ktorá nesie bremeno spolu s tebou a na svojich najbližších spolupracovníkov, ktorí ti veria. Sú pre teba oveľa dôležitejší, než si myslíš. Nezačni si vážiť veci, ktoré za to naozaj

stojia až vtedy, keď ich stratíš. Investuj do týchto vzťahov a vybuduješ si trvale priateľstvá, ktoré budú pre teba obohatením až po zvyšok tvojho života.

Spolupracovníci, ktorých srdca sa dotkol Boh

Ak začínaš rozumieť dôležitosť vzťahov, budeš ich každodenne chrániť na modlitbe. Keď som pred mnohými rokmi začal pastoračne viesť cirkev Slovo života, Boh ma viedol do Biblie a povzbudil ma veršami z 1. knihy Samuelovej 10. kapitoly. Aby sme pochopili plnosť ich významu, chcel by som najprv vykresliť situáciu, v ktorej sa všetko odohralo.

Po prvýkrát v histórii Izraela si ľud žiadal kráľa. Boh vedel, že to pre nich nebude najlepšie riešenie, ale keď boli neoblomní, vyhovel im. Poslal proroka Samuela, aby za prvého izraelského kráľa pomazal neznámeho Saula, Kíšovho syna. Saul bol veľmi pokorný muž, ktorý nemal žiadne skúsenosti s lídrom a na takú vážnu pozíciu nemal ani adekvátny pôvod. Pochádzal z Benjaminovho rodu, ktorý bol jedným z najmenej významných a jeho rodina bola jednou z najposlednejších v celom pokolení (1Sam 9:21; 15:17).

Saul si bol toho vedomý, a preto, keď mal byť verejne pomazaný za kráľa, schoval sa medzi batožinu. Biblia hovorí, že bol o hlavu vyšší ako ostatní Izraelci, a tak to so schovávaním nemal ľahké. Napriek tomu ho však nevedeli nájsť. Až keď sa Samuel na to opýtal Boha, cez nadprirodzené znamenie mu bolo ukázané, kde sa Saul schoval. Keď bol nakoniec predvedený pred celý národ, ľudia kričali od radosti: „Nech žije kráľ!“ Ale našli sa aj takí, o ktorých Biblia hovorí, že boli „ničomní muži, synovia beliala“, ktorí ním pohrdli a povedali: „Čože nám tento pomôže?“ (1Sam 10:27).

Vždy sa nájdú ľudia, ktorí tebou pohrdnú a budú ťa považovať za nič. Je lepšie sa na to dopredu pripraviť. Saulova reakcia na ich odmietnutie môže byť vzorom hodným nasledovania pre všetkých nás: „Ale on bol pri tom ako ten, kto nečuje“ (1Sam 10:27b) Nesmieš dovoliť, aby ťa odmietnutie od niektorých ľudí odradilo od naplňania tvojej vízie...

...pokračovanie v knihe

Moslimovia v Etiópii sa obracajú ku Kristovi

„Pred šiestimi rokmi sme dostali od Pána víziu zvestovať evanjelium moslimom,“ hovorí kresťanský misionár z Etiópie. „Moja žena a ja sme prijali túto víziu a na jej základe sme sa presťahovali do východnej časti krajiny, kde 100% žijúceho obyvateľstva tvoria moslimovia. Evanjelizovať sme začínali len s dvoma ďalšími ľuďmi. V priebehu prvých štyroch mesiacov prišlo ku Kristovi 50 moslimov. Pán nám potom do evanjelizačného tímu pridal nových ľudí. Výsledkom šesťročnej práce je 9000 moslimov, ktorí sa obrátili ku Kristovi a dali sa pokrstiť. Každé štyri mesiace krstíme okolo 250 znovuzrodených moslimov a založili sme 50 cirkví. Teraz má náš evanjelizačný tím už štyridsať členov.“

Zdroj: DAWN Africa

Pouliční kazatelia v Peru

V Lime, hlavnom meste Peru, hŕstka bývalých členov gangu mení mesto vďaka získavaniu mladých ľudí pre Krista. Predmestie „El Augustino“ bolo známe ako najnebezpečnejšia oblasť mesta. Starosta hovorí: „Bolo to miesto plné násilia, gangstrov a narkomanov. ‘El Augustino’ bolo synonymom slova nebezpečenstvo.“ Toto nebezpečenstvo vytvárali mladí gangstri, ako napríklad Christopher Alvarado. „Radi sme vykrádali domy, obchody a ľudí sme okrádali priamo

na ulici,“ hovorí Alvarado. „Mal som ešte len pätnásť a už som bol hlboko ponorený v takomto životnom štýle.“ Zdôrazňuje, že mladí potrebujú len jednu vec. „Tieto deti potrebujú lásku a hľadajú ju na ulici. Nevedia, prečo sa narodili, kto sú alebo kam idú. Fajčia a berú drogy, ale ich srdcia sú prázdne.“

Keď sa v El Augustino zotmie, ľudia vychádzajú von do ulíc. Rovnako vychádzajú gangy a v tom istom čase vychádzajú do ulíc aj mladí kresťania. Idú hlásať posolstvo lásky týmto prázdny srdciam. Javier hovorí: „Mal som takmer všetko, ale chýbala mi skutočná láska môjho Stvoriteľa.“ Jonathan vysvetľuje: „Bol som veľmi násilnícky, často som prepádaval ľudí. Bol som ‘stratený prípad’. Ale vďaka Bohu, on ma oslobodil od drog, alkoholu a gangov.“ Mignel nám povedal: „Päť rokov som bol vo väzení, ale tento rok ma prepustili. Chválim za to Boha, lebo som si mal odsedieť ešte dva roky trestu, ale Boh mi otvoril dvere a dal mi novú príležitosť.“

Títo bývalí členovia gangov teraz študujú Božie slovo, aby sa dozvedeli viac o Božom pláne pre ich životy. Je to proces učenia, ktorý mení ich spôsob myslenia. Iný obrátený mladík, Cesar, hovorí: „Aby sa zmenil

tvoj spôsob myslenia, musí byť zmenené tvoje srdce. A jediný, kto dokáže meniť srdcia, je Ježiš Kristus.“ Srdcia týchto mladých mužov sú zmenené a oni teraz menia svoje mesto.

Starosta El Augustina to zhrnul týmito slovami: „Ak by nebolo týchto zapálených mladíkov a ľudí z mnohých ďalších kresťanských skupín, v našej oblasti by sme pravdepodobne nezaznamenali žiadne zlepšenie. El Augustino sa

mení v mnohých oblastiach, ale najdôležitejšia zmena je zmena postoja a správania našich ľudí.“ V spolupráci s mestskými úradníkmi sa títo pouliční kazatelia veľkou mierou podieľajú na znížení násilia a kriminality. Počet členov gangov neustále klesá a počet spasených v meste stále rastie.

Zdroj: Stan Jeter, CWNews

Kresťanská hudba preráža v diktátorskom Bielorusku

V Bielorusku, poslednej krajine s diktátorským režimom v Európe, je šírenie evanjelia veľmi obmedzené. Napriek tomu kresťania v Bielorusku objavili neočakávaný spôsob šírenia evanjelia, a to cez populárnu hudbu. Cez tento unikátny fenomén si kresťanskí hudobníci získali širokú verejnú podporu Bielorusov. Takmer nepretržite od júna 2006 si skupina Salvation (v preklade Spasenie) udržiava prvú pozíciu v štátnom televíznom programe „Silver Marathon“. V tomto programe je takisto veľmi úspešná skupina New Jerusalem (Nový Jeruzalem), jedna z najobľúbenejších bieloruských kresťanských skupín. Patlisa, ktorý je hlavným spevákom tejto skupiny, sme sa opýtali, či prevládanie náboženských tém v bieloruskej populárnej hudbe nie je dôsledkom prísneho štátneho obmedzovania cirkevných aktivít. Patlisa na to odpovedal: „Iste, ak sa pokúsia zastaviť Boha v jednom smere, kresťania si vždy nájdu iný.“

*Zdroj: Forum 18 News Service
Preklad: Ivana Laurovičová*

Pochod pre Jeruzalem

Počas Sukkótu navštívili Izrael tisícky kresťanov. Viac než 5000 evanjelických kresťanov z osemdesiatich krajín sa zúčastnilo každoročného pochodu Jeruzalemom, aby tak Izraelu vyjadrili svoju podporu. Po tom, čo turistický ruch v Izraeli, v dôsledku vojny v Líbanone počas letných mesiacov, poklesol o 40 %, veľký príliv turistov predstavoval pre Izrael úľavu.

Židovský Sviatok stánkov – Sukkot

Sukkot sa oslavuje od 15-teho dňa mesiaca tišri podľa židovského kalendára. V tomto roku tento deň pripadol na 6. októbra. Sviatok je známy tiež ako Sviatok stánkov, alebo Sviatok zhromaždenia, s odkazom na koniec zberu úrody. Je to jeden z troch hlavných židovských sviatkov, počas ktorých Židia v biblických časoch mali povinnosť navštíviť jeruzalemský Chrám.

3Moj 23:40 hovorí o štyroch druhoch bylín, ktoré sa majú používať počas sviatkov, aby tak vyjadrili svoju radosť pred Pánom. Náboženský Židia zoberú etrog – ovocie citrusového stromu podobné citrónu, myrtovú vetvičku, list

z datlovej palmy a vetvičku z vrby a počas modlitieb nimi mávajú. Počas histórie sa význam týchto štyroch rastlín menil. Podľa jedného výkladu etrog, so svojou chuťou a vôňou predstavuje Židov, ktorí sa učia a konajú dobré skutky; datľová palma, ktorá plodí datle s chuťou, no nevýraznou vôňou, predstavuje Židov, ktorí sa učia, ale nekonajú žiadne skutky; myrta, ktorá síce vonia, ale nechutí predstavuje tých, ktorí konajú dobré skutky, ale neučia sa. Vrba, ktorá ani nevoní, ani nechutí symbolizuje tých, ktorí sa ani neučia, ani nekonajú dobré skutky. A napriek tomu počas Sukkótu všetky typy Židov chvália Boha spoločne.

Izraelská armáda podniká aktivity na území spravovanom EU

Haaretz uviedol, že izraelská armáda sa posunula viac ako 4 km do oblasti Filadelfského koridoru na hraniciach medzi Gazou a Egyptom, aby zabránila pašovaniu zbraní a munície rôznym teroristickým organizáciám v Gaze. Nedávno bolo objavených päť tajných tunelov, pričom ich celkový počet za posledných niekoľko mesiacov je približne dvadsať.

Izrael opustil Filadelfský koridor asi pred rokom, po získaní uistenia, že hranicu budú kontrolovať EU a Palestínska samospráva. Ukázalo sa, že toto riešenie nie je efektívne, pretože v posledných mesiacoch sa objavilo viac ako dvadsať ton trhavín a tridsať ruských protitankových striel. „Očakávali sme, že Egypťania na svojej strane hranice vyvinú viac úsilia zabrániť pašovaniu zbraní,“ povedal minister pre vnútornú bezpečnosť Avi Dichter, „ale neurobili toho veľa, hoci kapacitu na to majú,“ napísali Ynet News.

Podľa denníka Jerusalem Post, izraelská armáda (IDF) pripravuje masívnu pozemnú operáciu v Gaze –

„väčšiu než kedykoľvek predtým.“ Cieľom je zatlačiť na Hamas, aby prepustil uneseného vojaka Gilada Shalita a zničil teroristické postavenia. V odpovedi hovorca ozbrojeného krídla Hamasu Izzedin al Kassam uviedol, že jeho organizácia je pripravená na ozbrojenú konfrontáciu s IDF. Predpokladá sa, že Hamas použije na zničenie izraelských tankov, metódy Hizballahu. Táto metóda zahŕňa silný výbuch na zemi spolu v kombinácii s ruskými protitankovými strelami. Dôstojník izraelskej armády na to odpovedal: „Sme pripravení na každý typ boja a na každý druh zbraní,“ uviedol Jerusalem Post.

Izrael je obklopený jednotkami, ktoré sa pripravujú na vojnu

Výzva izraelského premiéra Ehuda Olmerta k mieru s Líbanom bola striktno odmietnutá libanonským premiérom Fouadom Siniorom. „Líbanon“, povedal, „bude poslednou krajinou, ktorá podpíše mierovú zmluvu s Izraelom.“ V tom istom čase Hizballáh znovu obnovuje svoje základne v bezpečnostnej zóne palestínskych utečeneckých táborov v južnom Líbanone. Na severe, sýrsky prezident, Bashar Assad opakovane hovorí o tom, že Sýria je pripravená na vojnu, a že Golanské výšiny budú oslobodené Sýrskou armádou. Na východe, iránsky prezident Ahmadinejad, neustále hovorí o vymazaní Izraela z mapy. Iránske úsilie o jadrovú zbraň naznačuje, že jeho slová treba brať vážnejšie, než len ako vyhrážky. Nechut' medzinárodného spoločenstva jednať s touto hrozbou, takisto spôsobuje Izraelu obavy.

Na juhu, ako už bolo uvedené v predchádzajúcom článku, sa odohráva boj s každodennými raketovými útokmi a s budovaním masívnych teroristických buniek. Nečinnosť Egypta vyjadruje jeho súhlas, v lepšom prípade nezáujem, o plány a ciele teroristov. A konečne, špiónažne služby podávajú dôkazy o vzrastajúcej aktivite Al-kájdú v Judsku a Samárii, samovražedné bomby a iné útoky sú tam na dennom poriadku.

Stránku pripravila:
Zdenka Tanáčová

Martin Hunčár

Ako Janko Oriešok porazil draka

Kresťanská rozprávka s napínavým dejom.

Hlavný hrdina sa stratí svojim rodičom a ocitne sa v rozprávke. Číha na neho Zloryba a neskôr zistí, že je v Zakliatom lese. Na ceste za drakom sa stretáva s pokušeniami, s ktorými zápasia dnešné deti, ba

dokonca aj dospelí. Odolá pokušeniu v Čokoládovej krajine? Bude v Pištekove reptat? Prejde víťazne Krajinou zakázaných hračiek? A ako sa vysporiada so štvorhlavým drakom?

Čokoládová krajina

Janko s Hrajkom si veselo poskakovali a vypískovali známe pesničky. Akurát mravček Janka neustále presviedčal, že tie šedé kamene vlastne chcel zdvihnúť prvý. Hneď na prvý pohľad vraj na nich videl niečo zvláštne. Jankovi to bolo trochu smiešne, ale nechcel Hrajkovi pokaziť náladu, veď sa už konečne rozveselil. Zrazu pocítili veľmi známu vôňu.

„Tu niekde musia variť čokoládu!“ zvolal Janko.

Hoci nikde žiadnu továreň nevideli, vôňa bola čoraz silnejšia, až sa im obidvom začali aj zbiehať slinky. Ó, ako dlho už žiadnu čokoládu nejedli! Hrajko bol taký zvedavý, že predbehol aj Janka. Náhle zbadal veľký hnedý kameň. Stúpil naň, ale ten bol taký mäkučký, že sa doň po kolena zaboril. Zajasal, lebo si uvedomil, že kameň je z ozajstnej čokolády.

O chvíľu našli aj ďalšie podobné kamene, ba dokonca v malom potôčiku tiekla aj čokoládová poleva. Bez pochýb sa nachádzali v skutočnej Čokoládovej krajine. Namiesto kvetiniek vytŕčali z trávy cukríky. Boli tam aj zvláštne stromy, o akých sa Jankovi ani nesnívalo. Na jedných namiesto jabĺčok rástli keksíky a kriky mali okrem lístočkov aj zuvačky.

Najskôr sa Jankovi táto krajina páčila, ale čoskoro si uvedomil, že je akási čudná. Všetky zvieratká boli totiž celé stuhnuté v čokoláde, a preto sa

nemohli ani pohnúť. Ani vtáčiky z perníka nemohli čvirikať na Božiu slávu, iba sa nemo prizerali. Všetko tam bolo akési mŕtve.

V diaľke zbadal veľký orech a keď k nemu prišiel, onemel od úžasu. Celý strom bol z orieškovej čokolády, ktorú tak veľmi ľúbil. Korunu mal košatú a konáre sa kľukatili doľava i doprava, tak ako sa vlní had. Čím dlhšie sa na ten strom pozeral, tým sa mu zdal krajší a viac a viac po ňom túžil. Na jednom konári visel taký orech, aký Janko nikdy v živote nevidel. Bol obrovský ako melón a týčil sa na ňom zreteľný nápis:

„Kto ma zje, ten sa stane najväčším!“

Orech na neho cival a lákal ho:

„Tak ma už konečne zjedz!“

„Hor sa naň!“ zvolal nadšene Hrajko a obaja už načahovali ruky po obrovskom orechu.

„Počkat!“ zastavil sa Janko. V okamihu sa mu vybavilo tajomstvo, ktoré bolo v tom šedom kameni:

„Kto chce premôcť draka, musí prejsť cez Čokoládovú krajinu a nesmie sa v nej rukami ničoho dotknúť.“

Janko hneď odtiahol ruku, v mysli si

predstavil sestričku Zuzku, keď mala narodeniny. Nevedel sa vtedy ovládnuť a potajme zjedol celú čokoládu. Pamätal sa ešte na tú bitku, aj na svoj sľub, že to už nikdy viac neurobí. A teraz ho znova lákalo to isté. Ale čo má robiť, keď sa ten orech na neho tak sladko pozerá? Pokušenie na prvý pohľad veru vyzerá vábivo. Aj Janka ťahalo ako silný magnet. A čo mu to vlastne ten orech sľuboval? Že bude najväčší?!

„Už to mám!“ vytrhol ho z myšlienok mravček. „Už viem, ako porazíme draka. Pozri, oproti drakovi sme ako kobyľky. Ak k nemu dorazíme, neviem, či si nás vôbec všimne. Ale keď zjeme tento orech, budeme ako obri a to teda znamená, že prerastíme aj draka. Stisneme ho v dlani ako čerešňu. My mu ukážeme, kto je tu pánom!“ zastrájal sa Hrajko.

Jankovi sa to príliš nepozdávalo, hoci to znelo dosť rozumne. Ako by inak vôbec mohli poraziť draka? V hlave mu vírili myšlienky. Keď sa mu v škole posmievali, že je najmenejší, Pán Ježiš ho sice vždy utešil, a hoci sa upokojil, v kútiku duše túžil byť väčší. Prečo by však mal veriť orechu? Len hlúpy verí všetkému!

Spomenul si, ako mu raz mamička rozprávala, že aj keď je vzrastom maličký, Pán Boh ho má iste rád a

pripravil pre neho veľkolepý plán.

Zrazu sa Jankovi rozjasnilo. Ved' on je na ceste, aby porazil toho zlého draka a nie, aby zostal v Čokoládovej krajine! Toľkým už zvestoval dobrú správu evanjelia, nemôže sa teraz zdržať. Čo by povedal medveď, keby sa dozvedel, že namiesto do zlého draka sa pustil do sladkej čokolády?!

Janko stále zápasil vo svojom vnútri. Raz ho to ťahalo ochutnať aspoň trochu z toho orecha, no vzápätí ho myšlienky napomínali, že to nesmie urobiť. Vedel, že aj prvá žena, Eva, zápasila s podobným pokušením, keď ju ten zlý had zvädzal. Neodolala a potom musela odísť z tej krásnej rajskej záhrady. Ale čo má teda urobiť? Vtom mu napadlo, ako Pán Ježiš rozkázal búrke, či

inokedy vyhnal aj zlých duchov.

Jankovi svitlo: „Ved' ten istý Pán Ježiš je teraz vo mne!“

Schytil Hrajka a rýchlo odbehol od toho orecha. Od pokušenia je lepšie zutekať, ako sa ním nechať premôcť. Bez toho, žeby sa obzrel, z celej sily zakričal: „Pokušenie, odíď odo mňa!“

Nato strašne zahrnelo a už aj z oblakov padali dažďové kvapky. Bolo to zvláštne. Lialo ako z krhly, veľmi husto, a pritom tak jemne, že to pôsobilo príjemne. Netrvalo dlho a tráva sa opäť zelenala a z kríkov odtekala čokoláda. Potôčik veselo žblnkotal a po chvíli bola voda čistá ako zrkadlo. Janko mal však najväčšiu radosť z toho, že tá čokoláda opadla aj zo zvieratiek. Veselo poskakovali a chválili Boha, že ich vyslobodil z toho hrozného prekliatia. Razom sa celá krajina zmenila a vtáčiky švitorili všakové pesničky.

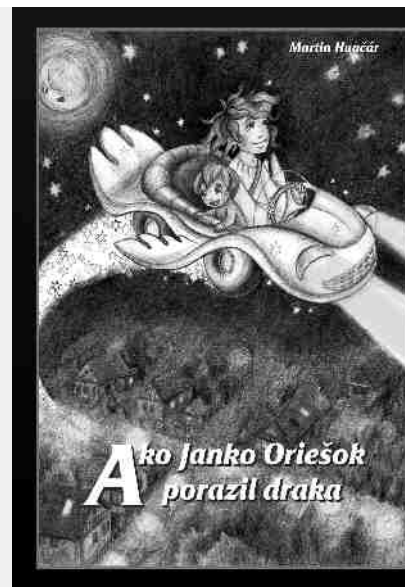
Jedine orech sa nerozzelenal, ba naopak, čokoláda sa premenila na kameň, a tak tam stojí v tej krajine až dodnes. To preto, aby každému, kto pôjde okolo, pripomínal, že pokušeniu sa treba vyhnúť a vzoprieť.

Mária Radičová, matka dvoch detí a profesorka na cirkevnom gymnáziu – Rozprávka „Ako Janko Orišek porazil draka“ je vhodná pre širšiu vekovú kategóriu čitateľov. Obsahuje množstvo výchovných momentov, avšak deti sa pri čítaní necítia poučované. Kniha má čo povedať aj dospelým a môže pomôcť rodičom pri výchove ich detí. Je pútavo napísaná, a tak zaujme nejedno detské srdce.

Pastor Igor Rosa, Kresťanské spoločenstvo Christiana – Táto priekopnícka knižka poteší mnohých veriacich rodičov, ktorí dôverne poznajú rozpaky pri predčítaní detských knižiek svojim ratolestiam. Pri tejto knihe podobné rozpaky mať nebudete. Každá kapitola hovorí niečo cenného do života dieťaťa a povzbudzuje k jednaniu vo viere. Bohaté používanie biblických pojmov, postáv i veršov bude určite požehnaním, hlavne pre deti navštevujúce besiedku.

Martin Hunčár, kazateľ, autor knihy – Túžim po tom, aby po prečítaní tejto knižky malo každé dieťa bližší vzťah s Pánom Ježišom, aby zatúžilo po nadprirodzených dobrodružstvách s Pánom Bohom a odmietlo lákavé pokušenia tohto sveta. Dnešným deťom sa ponúka množstvo idolov. My rodičia, máme však o charaktere týchto „hviezd“ vážne pochybnosti. Chcel som vytvoriť kresťanského hrdinu, ktorý žije v modernom svete, ale jeho život je zasadený v rozprávke. Mojou modlitbou tiež je, aby sa v bojoch malého hrdinu našli aj dospelí a rozhodli sa popasovať a vzoprieť svojim vlastným pokušeniam.

- NOVÉ VYDANIE SO 40-TIMI KRÁSNYMI NOVÝMI ILUSTRÁCIAMI
- PREŠLO NOVOU GRAMATICKOU KOREKTÚROU

tvrdá väzba, 16,5 x 23 cm

cena: 229 Sk

posielame na dobierku za 59,- Sk.

Misia v Srbsku: „Dobro došli!“

„Dobro došli!“ znamená po srbsky „Vitajte!“, a tak sme sa celý čas v Srbsku aj cítili. Stretli sme otvorených veriacich, s ktorými bola radosť spolupracovať a evanjelizovať. Zároveň sme mohli naplňovať Ježišovo Veľké poslanie, ktoré je spoločnou víziou pre všetkých kresťanov: *„A tak idte, čiňte učeníkmi všetky národy, krstiac ich vo meno Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal“* (Mat 28:19-20a).

Problémy na ceste

Po dlhom období príprav konečne nastal deň D. Pätnásť nadšených slovoživovotárov nasadlo do štyroch áut a vyrazili sme na misiu. Celou cestou Maďarskom a Srbskom veľmi pršalo. To by až tak nevadilo, no na jednom aute sa pokazil stierač, práve ten na strane vodiča... Na žiadnej pumpe sa nám nepodarilo zohnať nový, a tak sme to opravili len provizórne. Nakoniec sme však po úmornej noci šťastne dorazili do Báčskej Palanky. Na ďalší deň sme navštívili mládežnícky tábor, kde sme plánovali aj bývať, ale kvôli lejaku nás ubytovali po rodinách a do tábora sme pravidelne dochádzali a tam sa aj stravovali. Pastorova manželka sa o nás vzorne a ochotne starala. Po skončení to zhodnotila nasledovne: „Varili sme pre 35-40 ľudí, ale zvládli sme to. Striedali sme sa štyri ženy a myslím, že sme si to tu v kempu, v peknej prírode, naozaj užili.“

V kempu sme stretli otvorených mladých ľudí

Zaujímavosťou bolo, že hoci bol kemp vzdialený od Palanky len pár kilometrov, museli sme prejsť cez Chorvátsko a potom sa zase vrátiť do Srbska. Kuriózne bolo aj to, že do pasu sme denne dostávali osem pečiatok, pričom nám ho pozerali až šesťkrát! V tábore nás čakali mladí i starší Srbi, všetci hladní po Bohu. Vyučovali sme Božie slovo, spolu sa modlili a chválili Pána. Postupne sme sa viac a viac spriatelili, aj počasie sa zlepšilo. Nejaký čas nám zostal aj na oddych a šport, dlho očakávaný zápas medzi Slovenskom a Srbskom (hrali aj všetci pastori!) sa

skončil naším víťazstvom, z čoho sme mali veľkú radosť, na rozdiel od Srbov :-).

Misijné tímy vyrážajú do Szomboru, Despotova a Padiny

Tento kemp bol však iba prípravou na naše misijné výjazdy, ktoré nás ešte len čakali. Rozdelení do troch tímov sme sa v stredu vybrali do Szombora, Despotova a Padiny. Výborné bolo to, že viacerí z nášho tímu mali možnosť slúžiť, hovoriť svedectvá, spievať. Takže sme nielen povzbudili zbory, ktoré sme navštívili, ale aj my sami sme boli posilnení.

Plný Dom kultúry v Padine

Na ďalší deň sme sa všetci stretli v Padine, kde sme mali v spolupráci s miestnymi kresťanmi a pastormi – Martinom Širkom a Jánom Sojárom – prenajatý kultúrny dom. V tejto slovenskej dedine si práve v tomto roku pripomínali 200. výročie prisťahovania sa zo Slovenska, ako aj 65. výročie vyliatia Ducha Svätého. Sála bola takmer plná, prišlo okolo 300 ľudí. Na pódiu sa vystriedali dva miestne zborové tímy uctievačov a potom vystúpila aj naša hudobná skupina. Napriek tomu, že väčšina naše piesne až tak nepoznala, pomerne ľahko sa pripojili a bolo cítiť, že sa ich Boh prostredníctvom chvál veľmi dotýka. Potom mal slovo pastor Peter Čuřík. Jasný posolstvo Božieho slova si hneď získalo srdcia domácich Slovákov. Atmosféra bola veľmi uvoľnená, ľudia viac ráz spontánne zareagovali. Po zhromaždení sa nám od organizátorov ušlo aj štedré pohostenie.

Evanjelizácia v Báčskom Petrovci

Na ďalší deň nás čakala evanjelizácia v Báčskom Petrovci. Táto dedina je v podstate takým hlavným slovenským centrom. V kultúrnom dome nás bolo asi sto, atmosféra bola na počiatku trochu ťažšia, ale postupne sa ľady lámali, najmä po slove, ktoré kázal náš pastor Peter. Mal aj niekoľko slov poznania, na ktoré spočiatku nikto nereagoval, no neskôr sa ukázalo, že tam prišlo niekoľko Srbov, ktorí slovensky dobre nerozumeli a tie slová boli určené práve pre nich. Jedna pani takto napríklad prijala uzdravenie až na záver zhromaždenia.

Konferencia v Palanke – atmosféra Ducha Svätého a slobody

Vyvrcholením nášho pobytu bola konferencia viery v Báčskej Palanke. Prišli veriaci z blízkeho i ďalekého okolia, najmä tí, ktorých naša služba počas celého týždňa oslovila. Celú miestnosť zaplavila nádherná Božia prítomnosť a úžasná sloboda. Boh sa veľmi dotýkal najmä mladých ľudí. Dve kázne mal pastor Peter a jednu Martin Hunčár.

Pastor Ján Demiter bol z našej návštevy nadšený. „Toto je jeden z najkrajších týždňov, aké som kedy zažil. Táto návšteva prišla v pravý čas, veľmi sme to potrebovali. Očakávame, že ovocie ešte len budeme vidieť. Boh sa dotkol aj môjho syna. Určite budeme mať záujem o spoluprácu aj v budúcnosti.“

Musím ešte dodať, že sme mali niekoľko vysielaní v miestnom rádiu Shalom, kde sme dostali možnosť zdieľať svedectvá a zážitky s Pánom. Pre pre viacerých to bola celkom nová skúsenosť. Boh si ich však použil a neskôr sme sa dozvedeli, že ich svedectvá a vyučovania mali u poslucháčov rádia veľký ohlas.

Veľký záujem o knihy a CD

Všade, kde sme mali naše stretnutia, sme tiež ponúkali naše CD a literatúru. Vzhľadom na ich finančnú situáciu bol o naše produkty značný záujem. Okrem toho sme rozdali množstvo ponukových listov a časopisov *Vítaný život*. Vracali sme sa v noci, pomerne unavení, ale pritom občerstvení na duchu. Rozhodne to stálo zato.

Andrea S. – *Páčili sa mi návštevy u pastorov. Okrem iného si prinášam aj zbierku receptov.*

Ivana L. – *Bolo super, ako sme sa skamarátili aj s deťmi, vek nebol žiaden problém. Cítila som, ako ma Boh vedie pri jednom rozhovore, pretože práve som prešla podobnou vecou.*

Andrej R. – *Prišli sme dávať a slúžiť a ľudia boli naozaj hladní po Bohu. V Despotove som kázal o Božej láske a verím, že pre tú cirkev to bolo slovo od Boha.*

Ladislav C. – *Uctievalo sa mi na začiatku ťažšie, pretože nie som zvyknutý hrať v skupine, len samostatne. Táto misia je pre mňa veľkou školou, skúsenosti si odnášam do Komárna.*

Štefan B. – *Prvýkrát som bol na takejto misii a hneď som aj kázal na zhromaždení. Tak sa mi darilo, že som ani nevedel prestať... Navyše som hovoril aj do rozhlasu.*

Ivana M. – *Niečo som sa naučila v srbštine, dokonca sme spievali po srbsky aj jednu pieseň. Stretli sme kľúčových mladých ľudí, ktorých sa Boh dotkol.*

Andrea M. – *Asi trikrát som hovorila svedectvo o mojom uzdravení, cítila som sa úplne slobodná, tak ľahko sa mi hovorilo.*

Danka V. – *Mali sme nejaké starosti s autom. Keď sme sa vracali z Despotova, auto nenaštartovalo, ale nakoniec to*

všetko dobre dopadlo. Teším sa zo spolupráce v našom worshipovom tíme. Ľudia nás povzbudzovali, že sme boli pre nich veľkým požehnaním.

Miro L. – *Ľudia k nám boli veľmi pohostinní a milí... Mali sme najdlhšie zhromaždenie v histórii zboru v Despotove. Konferencia viery bola úžasná, slovo Božie priam rezalo.*

Peter B. – *Najskôr bolo zima a tieklo nám do stanu. Keď som v Szombore hovoril svedectvo o mojom obrátení, tak ma zaplavil pokoj, aj napriek tomu, že ma snímala kamera a predtým som bol nervózny. Z Padiny sa mi ani nechcelo odísť, stretol som tam veľmi milých Slovákov.*

Roman L. – *Potrebovali sme si zvyknúť na tunajšie pomery. Raz som sa cítil veľmi zle, ale bratia sa za mňa modlili a prišla sloboda. Teraz zažívam nádherné šťastné chvíle, toto je ešte lepšie ako zborová dovolenka.*

Gabika (Chorvátsko) – *Oddych sme spojili s občerstvením, celé to išlo ľahko. Myslím, že mnohí po zapojení sa do evanjelizácie pochopili, že to nie je až také ťažké.*

Tabita (Srbsko) – *Zažila som super čas.*

Alexander (Srbsko) – *Celý týždeň bol vyplnený Božími skutkami.*

Antonia (Srbsko) – *Našla som si nové priateľky.*

Misia v Srbsku z pohľadu pastora

Zažili sme prekrásny týždeň. Zamilovali sme si misiu ako takú a obzvlášť Srbsko. Keď som sa nášho tímu pýtal, či by boli znovu ochotní ísť na misiu, povedali, že hoci aj na druhý deň. Viacerí však vyžadovali, aby to bolo znova Srbsko a práve Báčska Palanka... Myslím, že sme naozaj našli priateľstvá na celý život. Mimochodom, výborne tu varia. Sendvičový chlieb, ktorý sa dáva skoro ku všetkému, koláče, ktoré sa pečú v rodinách oveľa častejšie ako na Slovensku a výborná „kafa“, to je len krátky výpočet pochúťok zo srbskej kuchyne.

Boli sme na misii a to je úžasné. Mohli sme slúžiť

v inom národe, a tak napĺňať Veľké poslanie. Musím vám povedať, že to prináša nesmierne posilnenie. Som veľmi rád, že naši ľudia boli rozdelení do misijných tímov a mohli dávať, niektorí svedectvo, iní pieseň, vyučovanie alebo modlitbu. Pritom jednoznačne platia Ježišove slová: „Blahoslavennejšie je dávať ako brať.“

Zhromaždenie v Padine bolo veľmi dôležité. Prišlo veľa veriacich z rôznych zborov a odozva na piesne a kázané slovo bola nádherná. Ľudia prijali naše piesne veľmi pozitívne a pripojili sa k radostnému uctievaniu Spasiteľa. Naša chváliaca

skupina urobila nádhernú prácu. Som veľmi hrdý na všetkých z nášho tímu, lebo pracovali na diele Božom nezištne a so zanietením a myslím, že v Srbsku zanechali nádhernú vôňu Kristovej známosti.

V Báčskom Petrovci sme vnímali, že sme v štádiu orby a sejby. Postupne sa nebo otvorilo a prišlo víťazstvo. Na záver za mnou prišla pani – Srbka, ktorá chcela byť spasená. Vo Vojvodine sa väčšinou obracajú Slováci, a tak to bola veľká radosť. Viedli sme ju v modlitbe prijatia Krista a o dva dni nato bola počas konferencie v Báčskej Palanke v rámci bohoslužieb

slávnostne po-krstená.

Vyvrcholením celého týždňa bola práve Konferencia viery v Palanke. Boh sa dotýkal hlavne mladých ľudí, ktorých je v srbských zboroch stále nedostatok. Zvlášť v sobotu večer Boh vylial svoj oheň na mládež a mocne k nám hovoril cez prorockú kázeň. Sme veľmi vďační rodine pastora Demitera a celému zboru Shalom za ich pohostinnosť a nádherné srdcia. Je veľmi dobré, že piati pastori zo Srbska, s ktorými sme nadviazali priateľstvo i spoluprácu, teraz študujú na pastorskom kurze v Svätom Juri.

pastor Peter Čuřík

TAK AKO ROSA

Nové CD chváľ zo Slova života **195,- Sk**

Prvé CD *Náš Boh je mocný*, ktoré sme vydali v roku 2005, sa stretlo s veľmi dobrou odozvou. Počas roku 2006 sa v našom strede narodili nové piesne, na ktorých bolo znova citeľné Božie požehnanie. Nazdávam sa, že mnohé z nich vás už na prvé počutie „chytiť za srdce“ a pritiahnú bližšie

k Spasiteľovi. Verím, že pri počúvaní tohto CD budete zažívať Pánovu prítomnosť rovnako ako my počas našich bohoslužieb. Opäť sme uprednostnili nahrávku LIVE, ktorá prináša autentický zážitok z uctievania Pána Ježiša Krista. Nech sú piesne z tohto albumu pre vás ako rosa, ktorá dáva život a občerstvenie tak, ako o tom hovorí Žalm 133.

pastor Peter Čuřík

SILA VIERY

Peter Čuřík

139,- Sk

Nové MP3 so 7 kázňami

Obsahuje tieto vyučovania:

- † *Tvoje problémy v rukách silného Boha*
- † *Viera funguje v bežných situáciách života*
- † *Odváž sa dôverovať svojmu Bohu*
- † *Vyslobodenie z moci beznádeje*
- † *Moc, ktorá je v mene Ježiš*
- † *Ako si udržať trvalé víťazstvo*
- † *Božie povolanie pre teba a pre Izrael*

OSOBA DUCHA SVĚTÉHO

Ulf Ekman

95,- Sk

CD zo zhromaždenia v Brne 17. 10. 2006

Zaopatrenie v pravý čas

Ako si študentka biblickej školy vo Švédsku našla prácu

„Amen, amen vám hovorím, že všetko, za čokoľvek by ste prosili Otca v mojom mene, dá vám. Dosiaľ ste za nič neprosili v mojom mene, prosíte a dostanete, aby vaša radosť bola naplnená“ (Ján 16:23b-24).

Vždy, keď som sa s ním o tom rozprávala, pripomínala som mu, koľko presne chcem. Najťažšie obdobie je obdobie čakania. Viete, že to vo viere máte, ale nič nevidíte. Dokonca všetky moje praktické kroky, ktoré som robila, boli ako keby zbytočné a nič mi nevychádzalo.

Predtým ako som odišla na biblickú školu, som osem mesiacov pracovala v DHL (medzinárodná prepravná spoločnosť). Ešte na Slovensku som sa snažila zistiť, či nemajú nejaké voľné miesto vo Švédsku. Odpoveď bola negatívna. Napriek tomu som si zapísala kontakt na DHL v Uppsale. Tá pani, s ktorou som si písala (Carin), ma pozvala, aby som ich navštívila na pracovisku v Uppsale.

Nevedela som, či to má vôbec zmysel, ale nakoniec som išla. Pani Carin tam však nebola. Jej kolegovia mi znova potvrdili, že nikoho nepotrebujú, ani potrebovať nebudú. Dali mi však telefónne číslo na pobočku DHL na letisku (30 km od Uppsaly). Moja radosť z nádeje, že aspoň tam sa nájde nejaké voľné miesto rýchlo opadla, keď som zistila, že mi dali zlé číslo. Nedala som sa však odbiť a napísala som Carin ešte raz a prosila ju o správny kontakt. Dlhú som nedostala žiadnu odpoveď, až jedného dňa som si od nej našla krátky mail s kontaktom na DHL na letisku. Povedala som si, že to musím skúsiť! Nevedela som, či tam mám zavolať, alebo napísať. Bála som sa, že ma zamestnávateľ vopred „odpíše“ len kvôli tomu, že neviem po švédsky. Vidíte, ako upadá viera, keď človek viac verí ľuďom (bez švédštiny ťa nezoberú) ako Bohu. Nakoniec som tam išla osobne. Úžasné bolo, že nebeský Ocko sa dokonca postaral o odvoz na letisko

(veriaci manželia zo zboru tam mali práve cestu a „náhodou“ som sa im zverila so svojimi plánni). Haleluja!

Na letisku som si na informáciách zistila, kde sídli DHL. Rozhodla som sa, že si tam najprv zavolám. Predstavila som sa, povedala som im odkiaľ mám kontakt a spýtala som sa, či nemajú voľné miesto na polovičný pracovný úväzok. Keď mi ten pán povedal, že práve teraz niekoho potrebujú, a že je to len druhý deň, čo im zamestnanec oznámil svoj odchod, tak som si myslela, že vyskočím z kože. V duchu som vedela, že som v správnom čase na správnom mieste! To bolo 28.9. a od 1.10. potrebovali nového človeka. Super! Povedala som mu, že som práve na letisku, či by sme sa nemohli stretnúť. Úžasné bolo, že mi ponúkol pracovný pohovor hodinu nato, čo sme spolu volali. Všetko, čo mi na pohovore hovoril, bolo ako stvorené pre mňa. Pracovný čas, náplň práce, jednoducho všetko. Keď som sa ho spýtala na plat, skoro som odpadla. Povedal mi presne tú sumu, za ktorú som sa modlila, akurát ešte o 100 SEK viac. Vďaka Bohu!

Takže záver je taký, že som ešte musela čakať tri dni, kým dostanem odporúčenie zo slovenskej DHL a hneď nato ma prijali. Od 5.10. pracujem na letisku Stockholm - Arlanda a som nesmierne vďačná Bohu! Je to sčasti manuálna práca s balíkmi, faktúrami, počítačom, ale je potrebné aj rozmýšľať, čo je úplne ideálne. Ďakujem Bohu za nový kolektív a modlím sa, ako byť pre nich svetlom!

Srdečne vás všetkých pozdravujem a verím, že moje svedectvo bude pre vás povzbudením v tom, ako si vierou privlastňovať pozhnanie, ktoré má Ocko pre nás.

Všetkých vás ľúbim a teším sa, keď vás znovu uvidím!

Eva Laurovičová, študentka prvého ročníka Biblického centra Slovo života v Uppsale vo Švédsku.

Musím sa s vami podeliť o úžasnú novinu o tom, čo Boh robí. Je toho veľa, ale táto určite stojí zato. Nazvala by som to „brutálne“ pozhnanie.

Takže, ako viete, byť vo Švédsku na biblickej škole je úžasná vec a kto tu bol aspoň na nejakej konferencii, určite vie, o čom hovorím. Keďže Švédsko nie je až taká lacná krajina, je potrebné aj trochu pracovať, aby tu človek mohol vyžiť. Keď som sa modlila za finančné zaopatrenie, tak som Ockovi vravela, že tu neplánujem len prežívať, ale chcem mať dostatok a hojnosť! Na papier som si napísala zoznam vecí, ktoré musím platiť, potrebujem a chcem. Vypočítala som si, koľko potrebujem mesačne zarobiť. Viete si predstaviť, že mi vyšla poriadne vysoká suma. Väčšine ľudí by sa zatočila hlava a povedali by mi, že na to potrebujem zázrak. Lebo takú sumu možno zarobiť, len ak by som pracovala osem hodín denne a mala aspoň základy švédštiny.

Po mesiaci, čo som tu bola, som sama videla, že nájsť si tu prácu, je naozaj veľmi ťažké. Nedostala som ani osobné číslo s povolením na prácu, čo celú situáciu len sťažovalo. Vyzeralo to, že jediné, čo mi ostáva, je nájsť si prácu v cirkvi: upratovanie či babysitting, čo sice vôbec nie je zlá práca, ale za málo peňazí. Napriek všetkým týmto okolnostiam som vo svojom vnútri verila, že Ocko mi dá to, za čo ho prosím.

Náklad už 2 000 kusov!

Toto číslo vychádza v náklade 2 000 kusov a znova na dvadsiatich stranách! Pokračujeme vo farebnej obálke a vo zväčšenom formáte! Verím, že tieto zmeny budú prínosom. Časopis rozposielame **zadarmo** už na viac ako 1 100 adries. Od našich čitateľov dostávame veľa povzbudení, no potešíme sa, ak nám opäť napíšete. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážete na: Slovo života int., P.O. Box 17, 814 99 Bratislava; VÚB BA - centrum, č. ú.: 68434-112/0200, var. s. 11

Prosíme vás tiež, aby ste nás informovali o prípadnej zmene vašej adresy. Ďakujeme.

Evanjelizačný partner

1. Pravidelne mesačne prispieva sumou, ktorú si sám určí (100,- Sk; 200,- Sk; 500,- Sk; inú).
2. Modlí sa za obrátenie ľudí na Slovensku a za evanjelizácie, ktoré usporadúvame.

Kam smeruje finančná podpora?

na náklady spojené s evanjelizáciami (prenájom, doprava, pozvánky, letáky, časopis, misijní pracovníci) a stavba cirkevnej budovy v Bratislave.

Čo ponúkame?

-Modlitby za Vás a za Vaše potreby
-Pravidelnú informovanosť o dianí v našom zbere a o ďalších plánoch.

Ako platiť?

Poštovou poukážkou alebo bankovým prevodom na účet: Slovo života, VÚB Bratislava - centrum, č.ú.: 68434-112/0200, variabilný symbol: 20

Upozornenie!

Nadalej podporujte svoju miestnu cirkev duchovne a finančne.

Poštová poukážka priložená v tomto časopise s variabilným symbolom 11 slúži výhradne na podporu tohoto časopisu. Pre evanjelizačného partnera použite variabilný symbol 20.

Víťazný život môže pozhenať aj vašich priateľov,
STÁLE ZADARMO!
stačí, ak si ho objednávajú na dolevedenej adrese.

Objednajte si kázania na audiokazetách

5.11.2006	Čuřík	Peter	Boh ti nedal ducha strachu (Audio mesiaca)	A0611051
29.10.2006	Čuřík	Peter	Požehnanie alebo prekliatie vo vzťahoch	A0610291
22.10.2006	Čuřík	Peter	Nech je tvojou ozdobou „vnútorný človek“!	A0610221
15.10.2006	Hunčár	Martin	Stav tvojho srdca rozhodne, či Ťa Boh použije	A0610151
8.10.2006	Čuřík	Peter	Slúž Bohu s radosťou	A0610081
1.10.2006	Čuřík	Peter	Prejdi svojim „preosievaním“ dobre (Audio mesiaca)	A0610011
24.9.2006	Čuřík	Peter	Stavaj svoj dom na skale	A0609241
17.9.2006	Carlsson	Äke	Jednoduchosť modlitby	A0609171
16.9.2006	Carlsson	Äke	Boh je len dobrý Boh	A0609161
10.9.2006	Čuřík	Peter	Vyslobodenie z moci beznádeje (Audio mesiaca)	A0609101
27.8.2006	Čuřík	Peter	Vízia zboru alebo ako činiť učeníkov	A0608271
20.8.2006	Hunčár	Martin	Vymaň sa zo svojej slabosti	A0608201
13.8.2006	Čuřík	Peter	Správne priority prinášajú požehnanie (Audio mesiaca)	A0608131

PRAVIDELNÉ NEDEL'NÉ BOHOSLUŽBY

DK Dúbravka, modrá sála,
Saratovská 2/A
Elekrička č.5; autobus č. 83
Nedeľa o 10.00 hod.
(súbežný program pre deti)

PRÍDTE A ZAŽITE ČERSTVÝ BOŽÍ DOTYK

Veríme, že JEŽIŠ je stále OZAJSTNÝM RIEŠENÍM na BEŽNÉ PROBLÉMY úplne obyčajných a NORMÁLNYCH ĽUDÍ. On zachraňuje, uzdravuje a vyslobodzuje. Poďme Ho spolu chváliť a oslavovať.

www.slovozivota.sk
(týždenné zamyslenia,
kázne online a mnoho iného)

VÍŤAZNÝ ŽIVOT 4/2006

Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
2646/2001

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách, audio a videokazetách a kresťanských podujatiach.
Vydáva: Slovo života international Bratislava
Adresa: Slovo života int., P. O. Box 17
814 99 Bratislava, tel./fax: 02-44 46 11 95

e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík
Jazyková korektúra: L. Bašnárová
Vizuálna koncepcia: Matej Wittgrüber
Fotografie: A. Krajčovičová,

I. Laurovičová, Slovo života Brno, M. Wittgrüber
Články, technické spracovanie a preklady:
P. Čuřík, M. Hunčár, Z. Tanáčová, I. Laurovičová,
L. Bašnárová

-Nepredajné

Martin Hunčár

Ako Janko Oriešok porazil draka

tvrdá väzba, 16,5 x 23 cm

Kresťanská rozprávka s napínavým dejom

Hlavný hrdina sa stratí svojim rodičom a ocitne sa v rozprávke. Číha na neho Zloryba a neskôr zistí, že je v Zakliatom lese. Na ceste za drakom sa stretáva s pokušeniami, s ktorými zápasia dnešné deti, ba dokonca aj dospelí. Odolá pokušeniu v Čokoládovej krajine? Bude v Pištečkove reptat? Prejde víťazne Krajinou zakázaných hračiek? A ako sa vysporiada so štvorhlavým drakom?

229,- Sk

Posielame na dobierku za 59,- Sk

- Nové vydanie so 40-timi novými ilustráciami
- Prešlo novou gramatickou korektúrou